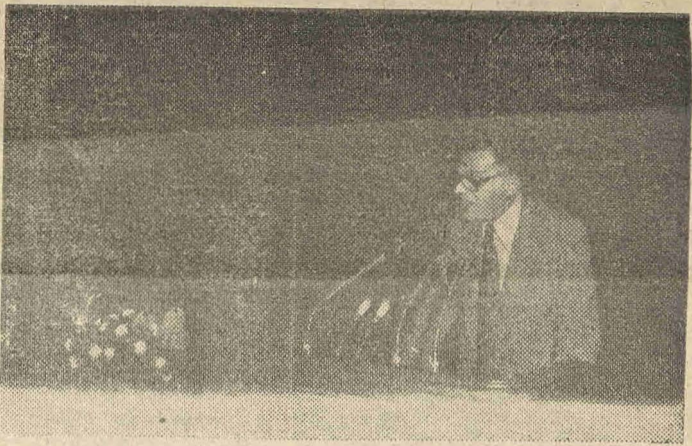

„Нашите поети стоят на граждански позиции“

Разговор с кипърския творец Панос Пеонидис

Кипърският писател и критик, генерален секретар на Кипърския съвет на мира, член на Централния комитет на АКЕЛ — Прогресивната партия на трудовия народ на Кипър, Панос Пеонидис има още много титли и длъжности: завеждащ отдел „Изкуство и култура“ към ЦК на АКЕЛ, заместник-председател на Българо-кипърското дружество. Той е завършил философия в СУ „Климент Охридски“. Много пъти е бил в България, познава българската литература и упорито работи за създаване и укрепване на литературните връзки между нашите две страни. Награден е с орден „Кирил и Методий“ — I степен.

— Как започнахте да пишете?

— Започнах с къси разкази — „Ветрове от юг“, „Командария“ („Слънцето на Кипър“). „Командария“ е силно кипърско вино, което удря в главата враговете, не свикнали с тази земя, не свикнали и със слънцето на Юга. Два мои сборника с разкази излязоха на български език. Напоследък се занимавам изключително с есета и критика — много важна област за една развиваща се страна. Трябва да се открият корените, да се насочи писателят към животрептящата проблематика на страната и обществото, да се осъществява връзката между младата и другата литература.

— Какви са проблемите на кипърските писатели?

— Проблемите са много. Ние се намираме в центъра на постоянен и силен натиск на империалистическите сили. Има и проблеми на отживелиците, на национализма, на шовинизма. Всичко това дава отражение върху идеологическия фронт.

— Как се развива съвременната кипърска литература?

— Добре, особено поезията. Основната част от поетите стоят на граждански позиции. Сътресенията през последните години дадоха силен тласък на кипърската литература. Днес в Кипър е недопустимо писател да бора ви с други проблеми, със странични въпроси, да потъва в задънени улици, т. е. да поставя своето лично „аз“ над големите въпроси, които стоят пред кипърския народ. Може би кипърската литература да не е достигнала до по-значителни постижения, да не е отбелязала още своя шедьовър, но има елементи, които са обнадеждаващи и сочат, че тази малка литература ще излезе на международната арена. Когато говорим за кипърска литература, трябва да имаме предвид средното и по-младото поколение. Поколението, което застава сега начело на кипърската литература, това са писатели на възраст около четиридесетгодишни. Това са тези, които започнаха да пишат, когато върху Кипър се сипеха ударите на империализма, когато националноосвободителната борба беше стигнала до високи върхове. През последните двадесет и пет години Кипър няма нито един ден покой. Когато преди двадесет години се роди независимата държава, спокойствието трая едва три години. През 1964 и 1965 г. се появиха много сил

ни стихове, в които остро се поставяше въпросът Кипър да се съпротивява на силния империалистически заговор. Поети като Теодорос Стилиану, Михалис Пашардис, Петрос Софас, Кириакос Хараламбидис отразиха тези събития. Нова вълна на ярка поезия дойде след 1974 г. Борбата, която тогава се водеше, беше борба за оцеляване на кипърския народ. Поети като Левкиос Заферну, Ели Пеониду, Дина Кацури и други отразиха тези събития в творбите си. Характерното за тази фаза от развитието на кипърската литература бе, че всички тези поети видяха ясно, че общият враг както на гърците, така и на турците е империализмът и фашизмът. И в стиховете си те поставяха ясно този въпрос. През последните няколко години и в турска та обстановка в Кипър се появи литература, която ратува за независимостта на Кипър. Младата поезия Неше Яшин, която пише в сбита класическа форма, каза в едно свое стихотворение, че нейната родина е разделена на две и не знае коя част да обича повече. Напоследък в Кипър излезе антология, в която са включени и гръцки, и турски поети. Този сборник има едно общо звучене — това е дружбата и единството в борбата на Кипър като цяло. Смятам, че този сборник в известно отношение ярко показва, че съвременната кипърска литература стои действително на предни позиции в борбата на кипърския народ.

— Какво е Вашето отношение към Третата международна среща на писателите в София?

— Кипърската литература е горда, че взе участие в Третата международна среща на писателите и че редом с големите литератури и тя каза своята дума по животрептящите проблеми на съвременната епоха. Ние, кипърските писатели и литератори, имаме една мечта — някой ден да организираме на нашия остров подобна среща с международно значение.

Разговора води
Корнелия БОЖИЛОВА

